

Sygn. akt: I C 774/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Wolak
Protokolant:	stażysta Sylwia Duma-Syrek

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2019 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda P. R. kwotę 1 908,50 (jeden tysiąc dziewięćset osiem 50/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2016r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda P. R. kwotę (...),00 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt cztery) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
- oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 774/17

UZASADNIENIE

P. R. wniósł w dniu 30 września 2016r. pozew przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. o zapłatę na jego rzecz kwoty 2 731,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania pozwu powód podał, że w dniu 27 kwietnia 2016r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w którym uszkodzony został pojazd marki O. (...) o nr rej. (...). W związku z powstałą szkodą poszkodowany na podstawie zawartej z powodem umowy wynajął pojazd zastępczy w ramach prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej. Umowa ta została zawarta na czas likwidacji szkody tj. do dnia 17 maja 2016r. Na podstawie powyższej umowy pojazd był użytkowany przez okres 20 dni. Dobowa stawka czynszu najmu została ustalona przez strony na poziomie 160 zł brutto. Dalej powód wskazywał, że w związku z zaistniałą szkodą pojazd, który został uszkodzony nie nadawał się do dalszej jazdy. W związku z tym zaszła konieczność odholowania pojazdu z miejsca zdarzenia. Powód wykonał usługę odholowania pojazdu z miejsca zdarzenia oraz usługę związaną z postojem pojazdu. Za świadczone usługi powód wystawił fakturę VAT. Pozwany zakład ubezpieczeń uznał częściowo należności wynikające z powyższych faktur. Pozwany uznał zasadność wynajmu pojazdu w kwocie 1 291,50 zł, do zapłaty pozostała należność w kwocie 1 908,50 zł. W zakresie natomiast holowania pozwany uznał roszczenie powoda jedynie do kwoty 153,75 zł, do zapłaty

pozostała należność w kwocie 329,25 zł. Odnośnie zaś refundacji kosztów związanych z postojem pojazdu za 11 dni w kwocie 493,94 zł pozwany nie dokonał wypłaty. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności poszkodowany przeniósł na powoda wierzytelności dochodzone niniejszym powództwem. Pozwany pomimo wezwania nie dokonał zapłaty przelanych wierzytelności. Co do żądania odsetek powód podał, że terminem początkowym, od którego zostały naliczone odsetki jest data wymagalności faktury VAT.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował roszczenie powoda z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i holowania uszkodzonego pojazdu co do wysokości, a roszczenie powoda z tytułu zwrotu kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu tak co do zasady jak i wysokości. Pozwany podnosił, że za celowe i uzasadnione koszty wynajmu pojazdu zastępczego można uznać koszty naliczone według średniej stawki stosowanej na rynku lokalnym. Poszkodowany w celu minimalizacji rozmiarów szkody winien korzystać z usług wypożyczalni świadczących najem w cenach, które nie odbiegają od średnich stawek rynkowych, nie powiększając tym samym rozmiarów szkody. Niczym nieuzasadniony jest wybór wypożyczalni przyjmujących stawki odbiegające od stawek rynkowych. Zdaniem pozwanego komercyjny wynajem pojazdu klasą odpowiadającego pojazdowi wynajętemu przez poszkodowanego odbywa się według stawek znacznie niższych niż ta przyjęta przez powoda. W ocenie pozwanego wynajem pojazdu zastępczego i dochodzone z tego tytułu odszkodowanie winno być rozliczone według stawki nie wyższej niż 75 zł netto za dobę, przyjętej przez pozwanego na etapie likwidacji szkody. Pozwany zakwestionował także okres na jaki poszkodowany wynajął pojazd zastępczy, wskazując, że powód nie przedstawił żadnych dokumentów, z których wynikałoby w jakim czasie i czy w ogóle pojazd został rzeczywiście naprawiony. Tym samym twierdzenia powoda, jakoby zasadny był okres wynajmu pojazdu na okres 20 dni są całkowicie bez pokrycia oraz w żaden sposób nie udowodnione. Zdaniem pozwanego weryfikacja zasadności okresu najmu dokonana przez jego likwidatorów do okresu 14 dni była właściwa. Uwzględniała czas oczekiwania na dokonanie przez pozwanego oględzin pojazdu oraz przesłanie kosztorysu, czas na znalezienie warsztatu naprawczego i przygotowanie naprawy oraz technologiczny czas naprawy. Uszkodzenia pojazdu nie były znaczne, a technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie ze sporządzonym przez pozwanego kosztorysem wynosił 13,1 roboczogodziny (131 JC przy założeniu, że 10 JC = 1 (...)). Zatem w tych okolicznościach prowadzenie ewentualnej naprawy przez wskazany przez powoda okres jest wyłączną winą warsztatu naprawczego. Mając na uwadze powyższe zdaniem pozwanego powód nie wykazał, aby w niniejszym przypadku najmowanie pojazdu zastępczego przez okres 20 dni było okresem uzasadnionym i w związku z powyższym weryfikacja okresu najmu do 14 dni była przez pozwanego zasadna.

W zakresie roszczeń powoda z tytułu zwrotu kosztów parkowania w ocenie pozwanego powód nie wykazał w żaden sposób konieczności świadczenia takiej usługi. Natomiast w zakresie roszczeń powoda z tytułu kosztów holowania pojazdu w ocenie pozwanego słuszna jest uznana w toku postępowania likwidacyjnego wartość ryczałtu holowniczego opartego na kilometrażu załadowanego pojazdu pomocy drogowej, w skład którego wchodzi wszystkie czynności związane z procesem holowania pojazdu do 25 km (dojazd na miejsce zdarzenia, załadunek, rozładunek, powrót itp.) wynoszącego 125 zł netto. Pozwany zwrócił także uwagę, iż w toku postępowania likwidacyjnego, za wyjątkiem samej faktury powód nie przedstawił żadnych innych dokumentów pozwalających na weryfikację poniesionych przez poszkodowanego kosztów, w szczególności skąd dokąd pojazd był holowany, ani też według jakiej stawki.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 kwietnia 2016r. w D. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do kolizji drogowej dwóch pojazdów osobowych następujących marek: O. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez P. M. oraz R. (...). Kierująca pojazdem marki R. (...) wymusiła pierwszeństwo na skrzyżowaniu w wyniku doszło do zderzenia pojazdów. Kierujący pojazdem M. A. uderzył w bok pojazdu marki R. (...). Po zdarzeniu P. M. w wyniku powstałych uszkodzeń pojazdu nie mógł kontynuować jazdy samochodem. Uczestnicy zdarzenia bez wzywania Policji sporządzili oświadczenie, w którym kierująca pojazdem marki R. (...) przyznała się do winy za zaistniałe zdarzenie, do którego doszło w następstwie

wymuszenia pierwszeństwa przejazdu. Oświadczenie to było niezbędne dla celów skorzystania z ubezpieczenia sprawcy szkody, która posiadała ubezpieczenie OC w (...) S.A. w W.. Pomimo zaistniałej kolizji pojazdów P. M. nie wzywał pomocy drogowej na miejsce zdarzenia, jak również nie uczyniła tego kierująca pojazdem marki R. (...) sprawcy kolizji, podając, że pomoże jej znajomy. Po kolizji w krótkim czasie na miejscu zdarzenia pojawiła się pomoc drogowa z firmy (...) w D., oferując pomoc – usługi w zakresie odholowania pojazdu i naprawie pojazdu w ich warsztacie. P. M. zgodził się na zaoferowaną pomoc i usługi. Na miejsce zdarzenia po telefonie P. M. przyjechał T. M., będący właścicielem pojazdu marki O. (...). Według relacji poszkodowanych auto zostało odholowane do warsztatu samochodowego należącego do firmy (...) znajdującego się w pobliżu miejsca zdarzenia w D.-Z.. P. M. i T. M. również pojechali do warsztatu. Na miejscu, w warsztacie firma (...) w D. zaoferowała poza naprawą pojazdu również najem pojazdu zastępczego. Poszkodowany T. M. przyjął ofertę i dniu 27 kwietnia 2016r. wynajął pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), zawierając umowę z firmą powoda P. (...) P. R. w D.. Umowa została zawarta na okres 20 dni do dnia 17 maja 2016r. Czynsz wynosił 160,00 zł brutto za każdą dobę najmu. Koszt całkowity wyniósł 3 200 zł. Pojazd został wydany w dniu zawarcia umowy tj. 27 kwietnia 2016r. Poszkodowany zwrócił pojazd w dniu 17 maja 2016r. Po odbiór pojazdu do domu T. M. przyjechali pracownicy firmy (...) w D.. Za czas 20 dni najmu pojazdu zastępczego powód obciążył poszkodowanego T. M. kwotą 3 200,00 zł brutto, wystawiając w dniu 19 maja 2016r. fakturę VAT nr (...) z terminem płatności 2 czerwca 2016r. Poszkodowany wykorzystywał wynajęty pojazd na cele związane z wykonywaniem codziennych obowiązków. Poszkodowany w związku ze zdarzeniem z dnia 27 kwietnia 2017r. do czasu wypłaty odszkodowania nie posiadał środków na zakup innego pojazdu. Z pojazdu zastępczego korzystał głównie T. M. do załatwiania codziennych spraw, takich jak zakupy w większym mieście w związku z tym, że w miejscu zamieszkania w C. znajdują się tylko małe sklepy, w których można kupić jedynie podstawowe towary, czy dojazd do apteki. Poza tym, że T. M. był właścicielem pojazdu marki O. (...), był również współwłaścicielem pojazdu marki B.. Drugim współwłaścicielem pojazdu marki B. jest P. M.. W związku ze zdarzeniem z dnia (...) syn T. M. P. M. korzystał z pojazdu marki B. aby dojechać do pracy poza miejscem zamieszkania. Z tego powodu T. M. wynajął pojazd zastępczy, aby nie być pozbawionym możliwości transportu. Dom, w którym mieszkają T. M. i P. M. znajduje się w miejscowości C. i jest oddalony od stacji kolejowej około 1 km, a od sklepu około 1,5 km. Samochód P. M. został naprawiony w warsztacie firmy (...) w D. i jest użytkowany do chwili obecnej. Naprawa pojazdu trwała co najmniej dwa tygodnie. W związku z likwidacją szkody zarówno T. M. jak i P. M. nie jeździli do warsztatu firmy (...), nie uczestniczyli w oględzinach pojazdu marki O. (...).

Dowód: zeznania świadka P. M. /k. 122 akt/, zeznania świadka T. M. /k. 110-111 akt/, umowa najmu pojazdu z dn. 27.04.2016r. wraz z załącznikami /k. 11-12, 24-25 akt/, faktura VAT nr (...) z dn. 19.05.2016r. /k. 13 akt/, oświadczenie sprawcy kolizji /k.91 o./.

Ponadto w dniu 30 kwietnia 2016r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) z terminem płatności 14 maja 2016r., obciążając powoda kwotą 483,00 zł brutto tytułem kosztów holowania pojazdu (ryczałt).

Dowód: faktura VAT numer (...) z dn. 30.04.2016r. /k. 14 akt/.

Poszkodowany T. M. zawarł z powodem wraz z umową najmu pojazdu zastępczego w dniu 27 kwietnia 2016r. umowy cesji wierzytelności, na podstawie których dokonał na warunkach określonych w umowach przelewu na rzecz powoda wierzytelności w postaci: prawa do odszkodowania za korzystanie z samochodu zastępczego w okresie od dnia powstania szkody do dnia zakończenia naprawy samochodu poszkodowanego, prawa do odszkodowania za holowanie uszkodzonego pojazdu, prawa do odszkodowania za przechowywanie na parkingu uszkodzonego pojazdu.

Dowód: umowy cesji wierzytelności z dn. 27.04.2016r. /k. 18-20 akt/.

Decyzją z dnia 10 maja 2016r. pozwany (...) S.A. wypłacił na rzecz powoda kwotę 153,75 zł z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki O. o nr rej. (...) obejmujących koszty holowania.

Dowód: akta szkody nr (...) - decyzja pozwanego (...) S.A. z dn. 10.05.2016r. /k. 73 akt/.

Decyzją z dnia 23 maja 2016r. pozwany (...) S.A. wypłacił na rzecz powoda kwotę 1 291,50 zł z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki O. o nr rej. (...) obejmujących koszty wynajmu pojazdu zastępczego.

Dowód: akta szkody nr (...) - decyzja pozwanego (...) S.A. z dn. 23.05.2016r. /k. 60 akt/.

Pismem z dnia 25 maja 2016r. powód wystosował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty pozostałej części należności wynikających z faktur o nr (...) z dnia 30 kwietnia 2016r. oraz nr (...) z dnia 19 maja 2016r w łącznej kwocie 2 237,75 zł. Pozwany w odpowiedzi na powyższe wezwanie do zapłaty w piśmie z dnia 9 czerwca 2016r. odmówił wypłaty należności.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 25.05.2016r. wraz z dowodem nadania /k. 21-22 akt/, akta szkody nr (...) - pismo pozwanego z dn. 10.06.2016r. /k. 57 akt/.

W dniu 30 czerwca 2016r. powód wystawił fakturę VAT numer (...) z terminem płatności 14 lipca 2016r., obciążając powoda kwotą 760,00 zł brutto tytułem kosztów parkingu (przechowywania uszkodzonego pojazdu w okresie 27.04.2016r.-17.05.2016r.).

Dowód: faktura VAT numer (...) z dn. 30.06.2016r. /k. 15 akt/.

Według opinii sporządzonej w sprawie przez biegłego sądowego mgr inż. K. S. rzeczywisty uzasadniony i konieczny czas niezbędny dla naprawy uszkodzeń samochodu O. (...) o nr rej. (...) powstałych w wyniku kolizji w dniu 27 kwietnia 2016r., uwzględniający wszystkie etapy likwidacji szkody oraz uwzględniający technologiczny okres naprawy, współczynnik efektywnego wykorzystania czasu pracy, czas niezbędny na zamówienie i doręczenie części zamiennych oraz czas przeznaczony na formalności i wydanie pojazdu po naprawie wynosił 15 dni roboczych lub 22 dni kalendarzowe. Jeżeli samochód został uszkodzony w dniu 27 kwietnia 2016r. w godzinach porannych (środa) to zakończenie prac naprawczych i przekazanie samochodu poszkodowanemu powinno było nastąpić 19 maja 2016r. (czwartek) w godzinach popołudniowych. Uwzględniając uzasadniony i konieczny czas niezbędny dla naprawy uszkodzeń samochodu O. uzasadniony czas najmu samochodu zastępczego wynosił 22 doby od dnia 27 kwietnia 2016r. do dnia 19 maja 2016r. W latach 2016-2018 działające na rynku lokalnym sieciowe wypożyczalnie samochodów oferowały najem na okres 22 dni pojazdu zastępczego tej samej klasy, co samochód marki R. (...) ((...)) za minimalną stawkę brutto w wysokości 118,01 zł za dobę i maksymalną stawkę brutto w wysokości 305,86 zł za dobę. Zastosowana przez powoda stawka dobową za najem pojazdu marki R. (...) w wysokości brutto 160,00 zł mieściła się zatem w granicach stawek stosowanych przez wypożyczalnie sieciowe na rynku lokalnym.

dowód: opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy mgr inż. K. S. /k. 129-144 akt/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, dowodu z opinii biegłego sądowego oraz zeznań świadków T. M. i P. M.. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków, ponieważ były one spójne, logiczne, wzajemnie korespondujące ze sobą, jak również korelowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. W ocenie Sądu opinia biegłego została sporządzona w sposób wyczerpujący i rzetelny, a zawarte w niej stwierdzenia są spójne i jasne. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, jak również żadna ze stron nie wносиła o jej uzupełnienie.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda okazało się uzasadnione w części.

Bezsporne pomiędzy stronami było przede wszystkim to, że pojazd należący do poszkodowanego T. M. uległ uszkodzeniu na skutek kolizji w dniu 27 kwietnia 2016r. Poza sporem było także to, że poszkodowany przeniósł na powoda swoje wierzytelności z tytułu szkody oraz że podmiotem zobowiązanym do likwidacji szkody i wypłaty odszkodowania była strona pozwana. Bezsporny był wreszcie fakt częściowego spełnienia świadczenia (częściowego naprawienia szkody). Pozwany na etapie likwidacji szkody uznał częściowo swoją odpowiedzialność za powstałą

szkodę wypłacając na rzecz powoda kwoty: 1 291,50 zł tytułem odszkodowania za 14 dni najmu pojazdu zastępczego po stawce 75 zł netto (92,25 zł brutto) oraz 153,75 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty holowania.

Kwestiami spornymi pomiędzy stronami były: wysokość dziennej stawki najmu pojazdu zastępczego i uzasadniony czas jego trwania, wysokość kosztów holowania uszkodzonego pojazdu oraz zasadność i wysokość roszczenia obejmującego zwrot kosztów za parkowanie pojazdu na parkingu.

Zgodnie z art. 822 §1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania

za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.) poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Poniesione przez posiadacza uszkodzonego pojazdu mechanicznego celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego stanowią szkodę majątkową, przewidzianą w art. 361 § 2 k.c. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11 wskazał, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Najęcie pojazdu zastępczego jest normalnym następstwem uszkodzenia samochodu, wykorzystywanego nie tylko w działalności gospodarczej, w wyniku wypadku komunikacyjnego.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 5 listopada 2004r., sygn. akt II CK 494/03).

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że roszczenie powoda pozostaje uzasadnione w całości za cały okres najmu tj. 20 dni czasu najmu, przy zastosowaniu stawki czynszu za dzień najmu na poziomie 160,00 zł brutto.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłego, okres najmu pojazdu przez poszkodowanego (20 dni) był krótszy aniżeli czas uzasadniony i konieczny dla naprawy uszkodzeń pojazdu (22 doby). Stąd Sąd nie podzielił twierdzeń pozwanego co do tego, aby właściwy i uzasadniony okres najmu zamknął się w 14 dniach. Przyjęta oferowana przez powoda stawka za najem pojazdu zastępczego zawierała się w cenie oferowanych na rynku lokalnym przez wypożyczalnie sieciowe usług najmu pojazdów zastępczych i nie była rażąco wygórowana. Pozwany nie wykazał zatem, że czynsz najmu pozostawał zawyżony, nierynkowy. Niezbędność najmu pojazdu zastępczego została potwierdzona przez poszkodowanych T. M. i P. M. w złożonych w sprawie zeznaniach, które nie były kwestionowane przez pozwanego.

Sąd przyjął opinię biegłego sądowego rzeczoznawcy mgr inż. K. S. za podstawę dokonanych ustaleń, gdyż wnioski przedstawione przez biegłego zostały oparte na dokładnej analizie akt sprawy i poparte są rzeczową i przekonującą argumentacją. Biegły wyjaśnił wszystkie kwestie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Stanowcza i logiczna opinia biegłego nie wymagała uzupełnienia, tym bardziej, że strony o takie uzupełnienie nie wniosły.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów Sąd uwzględnił w całości roszczenie powoda co do żądania zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego ponad już wypłaconą przez pozwanego na etapie likwidacji szkody, to jest w kwocie 1908,50 zł

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł w oparciu o treść art. 481 k.c., uwzględniając w tym zakresie zasadne żądanie pozwu.

Sąd nie uznał za uzasadnione żądania zwrotu przez powoda pozostałej części kosztów holowania pojazdu, skoro jak wynika z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, w szczególności zeznań świadków – poszkodowanych, na miejsce zdarzenia samochód pomocy drogowej (laweta) przyjechał bez wezwania, z własnej inicjatywy, oferując kompleksowe usługi obejmujące poza holowaniem także naprawę pojazdu i najem pojazdu zastępczego. Poza tym wątpliwości Sądu budzi także wysokość przyjętej przez powoda stawki za holowanie, także zdaniem Sądu wygórowanej i w żaden sposób nieuzasadnionej, biorąc pod uwagę, że zarówno miejsce, gdzie doszło do kolizji, jak i warsztat samochodowy, dokąd został odholowany pojazd, znajdowały się w obrębie tego samego miasta D.. Wobec powyższego powództwo w tym zakresie jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Ponadto brak było podstaw do zasądzenia na rzecz powoda zwrotu kosztów parkowania pojazdu na parkingu. Powód nie udowodnił bowiem, aby usługa taka była świadczona, że była konieczna. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pojazd po kolizji tego samego dnia został odholowany do warsztatu powoda, gdzie został poddany naprawie. W związku z powyższym powództwo w tym zakresie jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. przy zastosowaniu zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów. Mając na uwadze, że powództwo uwzględniono w 69% powodowi należy się zwrot uiszczonyj opłaty sądowej 137 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1217 zł. Koszty opinii sądowej w toku postępowania poniosła strona pozwana i w ocenie Sądu koszt ten obciąża pozwanego, albowiem opinia potwierdziła zasadność roszczeń powoda w zakresie dochodzenia należności z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.